

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/171/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811203906
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7811203906.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: B. Y., bytom P., C. X proti žalovanému: B.. Q. G., bytom P., P. XX, o zaplatenie 3 319,40 Eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3319,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 15.5.2008 do zaplatenia, a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Súd n e z a v ä z u j e žalovaného k úhrade súdneho poplatku z návrhu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Rožňava dňa 16.5.2011 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 3 319,40 Eur s úrokom z omeškania od 15.5.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Istinu požadoval titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 14.3.2008, v zmysle ktorej požičal žalovanému sumu 3 319,40 Eur na účely podnikania. Žalovaný sa zaviazal predmetnú sumu vrátiť do 14.5.2008. V uvedenej lehote peniaze nevrátil. Žalovaného osobne pozná, osobne aj telefonicky ho vyzýval na vrátenie požičanej sumy. Napriek jeho výzvam žalovaný tak neurobil. V roku 2009 podal na žalovaného trestné oznámenie ohľadom predmetnej pôžičky.

Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 9C/171/2011-93 dňa 12.9.2012 tak, že návrh zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. 4Co/196/2012-107 zo dňa 25.2.2015 9NcC/21/2011-25 bol uvedený rozsudok zrušený z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia premlčania nároku žalobcu.

Na pojednávaní žalobca uviedol, že sumu 3 319,40 Eur odovzdal žalovanému pri podpise zmluvy o pôžičke. Keďže žalovaný mu požičanú sumu nevrátil v dohodnutej lehote t.j. do 14.5.2008, viackrát ho osobne navštívil. Žalovaný stále tvrdil, že peniaze ďalej požičal a keď budú vrátené jemu, vráti ich on žalobcovi. Vrátenie pôžičky urgoval u žalovaného počas celého roku 2009. Žalovaného navštívil aj po jeho úraze, avšak bezúspešne. Naposledy bol s ním v kontakte telefonicky, kedy sa žalovaný vyjadril, že peniaze mu už nevráti, dokonca sa vyhrážal fyzickým napadnutím. V súvislosti s touto pôžičkou podal v marci 2010 trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ v Rožňave. Opätovne podal trestné oznámenie písomne a to v roku 2011. Trestné stíhanie v tejto veci je v súčasnej dobe prerušené. Pokiaľ sa týka námietky premlčania poukázal na to, že po celý čas sa snažil kontaktovať sa so žalovaným za účelom vrátenia pôžičky a tiež podal trestné oznámenie.

Žalovaný na pojednávaní poukázal na to, že žalobca mal vedomosť o tom, že sumu, ktorá bola predmetom pôžičky, požičiava p. Š.É.. Žalobca nesúhlasil s požičaním pre menovaného, preto pôžička sa uskutočnila cez jeho osobu. Písomná zmluva o pôžičke bola spísaná tak, ako ju súdu predložil, text zmluvy písal on. Komu žalobca odovzdal predmet pôžičky si vzhľadom na odstup času presne nespomína. Následne žalobca požičal peniaze aj priamo p. Š. a jeho manželke. Jednalo sa však už o iné pôžičky.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmluvami o pôžičke, zápisnicou o trestnom oznámení, zápisnicou o výsluchu svedka poškodeného uzneseniami Okresného riaditeľstva PZ Rožňava, čestným prehlásením, vypočul účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14.3.2008 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o pôžičke. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 3 319,40 Eur zo strany žalobcu žalovanému. Podľa článku 1, 2 písomnej zmluvy o pôžičke žalobca požičal uvedenú sumu žalovanému na účely podnikania a to bezúročne.

Podľa zmluvy predloženej žalobcom a to článku 3, sa žalovaný zaviazal požičanú sumu vrátiť žalobcovi do 14.5.2008. V zmluve predloženej žalovaným dátum splatnosti pôžičky uvedený nie je. Žalobca podpisom na zmluve potvrdil prevzatie požičanej sumy od žalobcu dňom podpísania zmluvy t.j. dňom 14.3.2008.

Žalovaný predložil súdu čestné prehlásenia E. A. zo dňa 14.3.2008, ktorým menovaný prehlásil že v uvedený deň prevzal od žalovaného sumu 100 000,- Sk, ktorú pre neho poskytol cez žalovaného žalobca vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke zo dňa 14.3.2008.

Žalobca dňa 14.5.2011 podal písomné trestné oznámenie, ktoré bolo doručené OR PZ Rožňava dňa 25.5.2011. Trestné oznámenie podal pre podozrenie trestného činu vo veci pôžičiek pre žalovaného zo dňa 14.3.2008, pre p. A. zo dňa 18.3.2008 a pre p. A. zo dňa 20.8.2008. V trestnom oznámení k prvej z pôžičiek uviedol, že uzatvoreniu zmluvy o pôžičke predchádzal rozhovor medzi žalobcom a žalovaným o možnostiach spoločného podnikania, čím žalovaný zisťoval finančnú situáciu žalobcu. Výsledkom rozhovoru bola predbežná dohoda o spoločnom podnikaní. Následne žalobcu žalovaný presviedčal, aby mu požičal peniaze, kým začnú reálne podnikat'. Dňa 14.3.2008 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o pôžičke, podľa ktorej mu požičal sumu 3 319,39 eur do 14.5.2008. Požičané peniaze žalovaný nevrátil, pri uzatvorení zmluvy ho uviedol do omylu a podviedol. Ďalšie dve pôžičky uzavrel žalobca na podnet žalovaného s tým, že dňa 18.3.2008 požičal p. A. sumu 3 319,39 eur a dňa 20.8.2008 p. A. sumu 1 659,70 eur.

Uznesením zo dňa 6.6.2011 pod ČVS: ORP-251/OEK-RV-2011 bolo na základe uvedeného trestného oznámenia vyšetrovateľom OR PZ Rožňava začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona preto, že presne nezistená osoba v mesiaci marec 2008 v Rožňave požiadala žalobcu o poskytnutie pôžičky vo výške 3 319,39 eur. Následne dňa 14.3.2008 žalobca uzavrel zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalovanému hotovosť vo výške 3 319,39 eur, ktorá mu podľa zmluvy mala byť vrátená do 14.5.2008, pričom doposiaľ požičaná suma vrátená nebola, čím žalobcovi bola spôsobená škoda vo výške 3 319,39 eur. V uvedenej veci bol žalobca vypočutý ako svedok - poškodený dňa 4.7.2011. Po poučení podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku ako poškodený navrhol uložiť žalovanému povinnosť nahradiť mu spôsobenú škodu vo výške 3 319,39 eur. Uznesením zo dňa 1.8.2011 bolo trestné stíhanie v uvedenej veci prerušené, lebo nemožno pre neprítomnosť svedka vec náležite objasniť.

Uznesením č. ČVS: ORP-251/OEK-RV-2011 zo dňa 16.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.11.2013 bolo trestné stíhanie vo vyššie uvedenej veci zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia tohto uznesenia je zrejmé, že v trestnom konaní bol vypočutý B.. Q. G., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že si od B. Y. požičal v roku 2008 sumu 100 000,- Sk. Menovaný vedel, že tieto peniaze odovzdá E. A.. Keďže E. A. mu peniaze nevracal, tak ich ani on nevrátil B. Y.. Tiež uviedol, že si je vedomý svojho dlhu vo výške 100 000,- Sk voči B. Y.. Zmluvu o pôžičke medzi nimi vyhotovil on. V zmluve bol uvedený aj termín vrátenia predmetnej sumy do 14.5.2008.

Dňa 26.3.2010 podal žalobca na Obvodnom oddelení PZ v Rožňave trestné oznámenie. Zo zápisnice o trestnom oznámení z uvedeného dňa bolo zistené, že žalobca podal trestné oznámenie na žalovaného preto, že v marci 2008 ho požiadal o finančnú výpomoc pre E. A. a to vo výške 3 319,39 eur. Následne dňa 18.3.2008 bola medzi ním a menovaným podpísaná zmluva o pôžičke a peniaze odovzdal p. A.. Pôžička mala byť splatená do 18.6.2008. V auguste 2008 ho žalobca požiadal o požičanie peňazí pre N. A. vo výške 1 659,69 eur, ktoré peniaze odovzdal žalobcovi. Ani jedna z týchto pôžičiek mu vrátená nebola a teda vznikla mu škoda vo výške 4 979,08 eur. Po poučení podľa § 46 Trestného poriadku sa pripojil k trestnému konaniu. Ako svedok - poškodený bol v uvedenej trestnej veci žalobca vypočutý dňa 26.4.2010.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Žalobca sa žalobným návrhom domáhal od žalovaného zaplata sumy 3 319,40 Eur s príslušenstvom. Istinu požadoval titulom pôžičky poskytnutej žalovanému. Žalovaný nepoprel uzatvorenie zmluvy o pôžičke so žalobcom, uplatnil však námietku premlčania nároku žalobcu.

Predmetom tohto konania je vrátenie pôžičky. V tomto prípade platí všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz t.j. odo dňa keď vznikla možnosť podať žalobu na súde. V danej veci bola účastníkmi dohodnutá splatnosť pôžičky dňa 14.5.2008. Uvedená splatnosť pôžičky bola potvrdená aj žalovaným a to pri jeho výpovedi v trestnom konaní. Keďže pôžička žalovaným žalovanému v uvedenej dobe vrátená nebola, mohol žalobca svoje právo uplatniť žalobou na súde prvý raz už 15.8.2008. Týmto dňom teda začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba. Žalobný návrh zo strany žalobcu bol podaný dňa 16.5.2011.

Vzhľadom na vedené trestné konania sa súd zaoberal aj tým, či nedošlo k zastaveniu premlčacej doby k dôsledku uplatnenia nároku žalobcom v trestnom konaní. Premlčacia doba sa zastavuje - spočíva, ak veriteľ si v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Uplatnením práva je aj uplatnenie nároku na náhradu škody pred orgánmi prípravného trestného konania. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobca podal trestné oznámenie v súvislosti s predmetnou pôžičkou písomne, pričom trestné oznámenie bolo odoslané orgánu činnému v trestnom konaní dňa 14.5.2011 t.j. v rámci plynutia premlčacej doby. Pre zastavenie plynutia premlčacej doby v zmysle citovaného ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka však nie je rozhodujúci okamih podania trestného oznámenia, ale riadne uplatnenie nároku na náhradu škody. Na to, aby bolo možné

konštatovať, že nárok na náhradu škody bol v trestnom konaní riadne uplatnený, musí návrh spĺňať náležitosti podľa § 46 Trestného poriadku. Z návrhu na náhradu škody uplatnenom v trestnom konaní musí byť zrejme voči ktorej osobe je uplatnený, ďalej musí byť z neho zrejмый dôvod uplatnenia nároku a výška. Výška uplatneného nároku musí byť uvedená v návrhu presne alebo aspoň minimálnou čiastkou. V trestnom oznámení odosielanom dňa 14.5.2011 si žalobca nárok na náhradu škody neuplatnil. V tomto oznámení len opísal okolnosti uzavretia zmlúv o pôžičke so žalovaným, ako aj ďalšími osobami a vyslovil podozrenie, že došlo tak k spáchaniu trestných činov. Prvý krát si žalobca uplatnil riadne nárok na náhradu škody vyplývajúcej so zmluvy o pôžičke uzatvorenej so žalovaným až dňa 4.7.2011, čo je zrejme zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného. K uplatneniu nároku na náhradu škody so strany žalobcu teda došlo už po uplynutí premlčacej doby a teda nemohlo tým dôjsť k jej zastaveniu. Pokiaľ sa týka trestného oznámenia podaného žalobcom ústne v mesiaci marec 2010 súd poukazuje na to, že zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 26.3.2010 je zrejme, že toto trestné oznámenie sa týkalo pôžičiek zo dňa 18.3.2008 a 18.6.2008, ktoré mal žalobca poskytnúť iným osobám, nie priamo žalovanému. Z toho dôvodu toto nemá taktiež vplyv na plynutie premlčacej doby pokiaľ ide o pôžičku zo dňa 14.3.2008.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má súd za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Premlčacia doba začala plynúť dňa 15.5.2008, posledný deň trojročnej premlčacej doby pripadol na 15.5.2011. Uvedený deň pripadol na nedeľu, preto posledným dňom lehoty uplatnenia nároku zo strany žalobcu bol najbližší nasledujúci pracovný deň t.j. pondelok 16.5.2011. Žalobný návrh bol zo strany žalobcu podaný na Okresnom súde Rožňava dňa 16.5.2011, čo je zrejme zo samotného návrhu, ako aj potvrdenia o prijatí návrhu na začatie konania súdom t.j. posledný deň premlčacej doby.

Zmluvou o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu (najmä peniaze) a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu ich po uplynutí dohodnutej doby. Právny vzťah založený touto zmluvou môže byť tak odplatný (cenou za pôžičku je dohodnutý úrok), ako aj bezodplatný (bezúročná pôžička). Subjektmi tejto zmluvy (veriteľ a dlžník) môžu byť fyzické i právnické osoby. V danom prípade veriteľom má byť žalobca ako spoločník, ktorý tu vystupuje ako fyzická osoba a dlžníkom žalovaná ako spoločnosť. Aj v tomto prípade t.j. ak ide o pôžičku medzi spoločnosťou a fyzickou osobou, uzaviera sa zmluva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Pre platnosť zmluvy sa nevyžaduje osobitná forma, možno ju uzavrieť aj ústne.

Zmluva o pôžičke je tzv. zmluvou reálnou, teda na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Zmluva o pôžičke tak vzniká medzi tým, kto vec odovzdal - veriteľom a tým, kto peniaze prevzal - dlžníkom. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že dňa 14.5.2008 došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania t.j. mal za preukázané, že žalobca odovzdal predmet pôžičky priamo žalovanému. V priebehu konania žalovaný pri svojej účastníckej výpovedi síce uviedol, že si nespomína, či predmet pôžičky bol žalobcom odovzdaný jemu alebo E. A., pripustil však túto skutočnosť po oboznámení sa s uznesením Okresného riaditeľstva PZ, v ktorom bolo citované z jeho výpovede v rámci trestného konania. Skutočnosť, že žalobca odovzdal peniaze priamo žalovanému bola potvrdená priamo žalovaným v priebehu trestného konania, čo vyplýva z uvedeného uznesenia.

Obrana žalovaného v konaní spočívala aj v jeho tvrdení, že finančné prostriedky poskytnuté zmluvou o pôžičke zo dňa 14.5.2008 boli určené pre E. A., o čom mal žalobca vedomosť. Predložením čestného prehlásenia preukázal, že sumu 100 000,- Sk, ktorú prevzal od žalobcu poskytol menovanému. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že uvedená skutočnosť nemá vplyv na rozhodnutie vo veci. Použitie finančných prostriedkov, ak boli predmetom pôžičky je totiž pre vznik samotnej zmluvy o pôžičke irelevantné, je vecou dlžníka ako s nimi naloží. Ak teda žalobca ako dlžník finančné prostriedky získané od žalobcu poskytol ďalšej osobe, uvedená skutočnosť nespôsobuje zánik záväzku dlžníka požičanú sumu vrátiť veriteľovi t.j. žalobcovi.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3 319,40 Eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca si žalobným návrhom uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania. Na úrok z omeškania má žalobca nárok podľa citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výšku úrokov z omeškania upravuje § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Podľa § 3 tohto nariadenia v znení platnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, i v čase omeškania dlžníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 15.5.2008, keďže pôžička bola splatná do 14.5.2008, kedy diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska predstavovala 4,25 %. Súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy. Skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania ku dňu 15.5.2008 bola v konaní preukázaná. Aj keď žalovaný predložil súdu zmluvu o pôžičke, v ktorej splatnosť pôžičky nebola uvedená, on sám v priebehu trestného konania potvrdil splatnosť pôžičky uvádzanú žalobcom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 10.11.2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania už v žalobnom návrhu. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa citovaného ustanovenia súd zaviazal žalovaného zaplatiť istinu a úroky z omeškania v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Lehotu na plnenie určil prihliadnúc na výšku priznanej istiny a pomery žalovaného, ktoré boli zisťované v súvislosti s jeho návrhom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov pre toto konanie.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Obom účastníkom bolo pre toto konanie priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, žalobca bol v konaní úspešný. Neúspešného žalovaného súd nezaviazal k úhrade súdneho poplatku z návrhu, pretože mu bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.